Technische vraag

Zaaknr.: 58853-2025

Technische vraag aan: Team Groene Leefomgeving

Onderwerp: Technische vragen over textielinzameling bij rondvraag

In de Commissie Ruimte, Economie en Financiën van 19 juni 2025 zijn 3 technische vragen gesteld waarvan de portefeuillehouder heeft toegezegd deze voor de raadsvergadering te beantwoorden (kortlopende toezegging).

Vraag 1 (CDA):
Het college stelt dat gescheiden textiel inzameling sinds 2023 verplicht is en dat daarom vergunningverlening na 2026 niet meer mogelijk zou zijn. Die verplichting is niet nieuw. Al in 2003 stond in het landelijk afval beheerplan. Toch zijn er sindsdien jarenlang vergunningen verleend aan maatschappelijke inzamelaars. De UPV veranderd dus niet fundamenteel. Waarom is er op 30 december alsnog een vergunning verleend? Als iets juridisch echt niet mag sinds 2003 (of 2023 volgens het UPV), dan zou het in 2024 ook niet gemogen hebben. Kan de vergunning dan ook niet nog eenmaal tijdelijk verleend worden, zodat Caritas zich kan aanpassen? Het hoofdlijnenakkoord Textiel 2025 is niet bindend voor gemeenten. Zij zijn geen partij in dit akkoord. In artikel 6, lid 1 staat dat de gemaakte afspraken gelden tot en met 31 december 2025 en scheppen in principe geen precedent voor toekomstige afspraken. Het betreft een adviserend document. Waarom wordt dit akkoord dan toch als harde randvoorwaarde gepresenteerd voor het beëindigen van de vergunningverlening?

Vraag 2 (GroenLinks):
Is het mogelijk de nieuwe aanbesteding voor textielinzameling in te zien?

Vraag 3 (PRO):
*Welke ondersteuning kunnen stichtingen en verenigingen krijgen op technisch, juridisch gebie*d?

Ondertekening:

Datum indiening	:	7-5-2025
Fractie	:	CDA, GroenLinks en PRO
Naam indiener	:	De heer Bongaerts, Mevrouw Lukassen en de heer de Jong
iBabs ID nr	:	189

Antwoord op technische vraag

Antwoord door: Team Groene Leefomgeving
Datum: 26-6-2025

Vraag 1 (CDA):
Het college stelt dat gescheiden textiel inzameling sinds 2023 verplicht is en dat daarom vergunningverlening na 2026 niet meer mogelijk zou zijn. Die verplichting is niet nieuw. Al in 2003 stond in het landelijk afval beheerplan. Toch zijn er sindsdien jarenlang vergunningen verleend aan maatschappelijke inzamelaars. De UPV veranderd dus niet fundamenteel. Waarom is er op 30 december alsnog een vergunning verleend? Als iets juridisch echt niet mag sinds 2003 (of 2023 volgens het UPV), dan zou het in 2024 ook niet gemogen hebben. Kan de vergunning dan ook niet nog eenmaal tijdelijk verleend worden, zodat Caritas zich kan aanpassen? Het hoofdlijnenakkoord Textiel 2025 is niet bindend voor gemeenten. Zij zijn geen partij in dit akkoord. In artikel 6, lid 1 staat dat de gemaakte afspraken gelden tot en met 31 december 2025 en scheppen in principe geen precedent voor toekomstige afspraken. Het betreft een adviserend document. Waarom wordt dit akkoord dan toch als harde randvoorwaarde gepresenteerd voor het beëindigen van de vergunningverlening?

Antwoord:
Zoals ook aangegeven in de RIB d.d. 03-06-2025 zijn producenten sinds 1 juli 2023 verantwoordelijk voor de hele levenscyclus van hun producten, inclusief de afvalfase (Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid (UPV)) Gemeenten zijn per 1 januari 2025 verplicht om textiel gescheiden in te zamelen (Gescheiden inzameling vanaf nu wettelijk verplicht - VANG Huishoudelijk afval). Het was al eerder een streven, gelet op het landelijk afval beheerplan, maar nu een verplichting. Gemeenten dienen textiel gescheiden in te zamelen en hier regie op te voeren, net als op andere afvalstromen (zoals glas, verpakkingsafval PBD). Inzameling van huishoudelijk afval dient doelmatig en efficiënt te gescheiden.

Zie ook Wet Milieubeheer en het Besluit gescheiden inzameling huishoudelijke afvalstoffen (wetten.nl - Regeling - Besluit gescheiden inzameling huishoudelijke afvalstoffen - BWBR0043736)

Het hoofdlijnenakkoord, onderdeel van de UPV-textiel, adviseert gemeenten om het inzamelen en verwerken van textiel te gunnen aan partijen die voldoen aan de erkenningsregeling. Doel van de erkenningsregeling is dat de kwaliteit, veiligheid en milieu van het hergebruik en recycling worden geborgd.

De gemeente staat aan de lat voor een doelmatige en efficiënte gescheiden inzameling van textiel. Daarbinnen zijn mogelijkheden voor Caritas die verkend kunnen worden.

Vraag 2 (GroenLinks):

Is het mogelijk de nieuwe aanbesteding voor textielinzameling in te zien?

Antwoord:
Enkel bij een Europese openbare aanbesteding zijn de aanbestedingsstukken zelf openbaar en kunnen worden ingezien via de aanbestedingsplatforms waarop deze zijn gepubliceerd (zoals TenderNed).
Dit betreft onder andere het bestek, de aanbestedingsleidraad en de bijbehorende documenten.
De inschrijvingen van marktpartijen (zoals de prijzen, plannen van aanpak en andere bedrijfsinformatie) zijn echter niet openbaar. Deze bevatten vertrouwelijke en concurrentiegevoelige informatie en worden daarom niet gedeeld met derden, in lijn met de geldende aanbestedingswetgeving en het belang van eerlijke mededinging.
Bij meervoudig onderhandse aanbestedingen zijn de documenten enkel openbaar voor de uitgenodigde partijen.
Gezien de waarde van de opdracht wordt de textielinzameling aanbesteed via een Europese openbare aanbestedingsprocedure.

Vraag 3 (PRO):
*Welke ondersteuning kunnen stichtingen en verenigingen krijgen op technisch, juridisch gebie*d?

Antwoord:
Formeel valt dit niet onder de kernverantwoordelijkheid van de gemeente. In dit geval wordt de vereniging beschouwd als een derde partij waarmee de gemeente samenwerkt. Het is dus aan de vereniging zelf om te zorgen voor eventuele ondersteuning of bijstand die zij nodig acht.

Dat neemt niet weg dat onze (participatie)adviseurs of andere medewerkers soms wel bereid zijn om verenigingen en stichtingen op weg te helpen bij vragen of onduidelijkheden, bijvoorbeeld richting subsidieaanvragen of vergunningstrajecten. Deze ondersteuning is adviserend en op vrijwillige basis, binnen de mogelijkheden van de organisatie.